

AD HOMERUM STUDIOSOS ADO-

lescentes *Abrahami Læscheri* elegia, in qua summa librorum *Homerorum* continetur.

Qui iuga Cyrrhæe properatis ad ardua rupis,
Et petitis fausto templa canora gradu:
Hic, ubi marmore uisuntur Apollinis arces,
Stagnat & illimi Castalis unda uado:
Qui studiis animos, studiis qui fingere mores
Tenditis, in uitum ne rude pectus eat:
Quam nec mulier primos, nec turpiter annos
Exigitis? quam uos ista palestra decet?
Quos petitis fructus? quantos capietis honores?
Cum premet emeritos curua senecta dies.
Pergit, ferte moram, primos tolerate labores,
(Si labor est, Charitum mita iussa sequi.)
Pierios celebrate choros, assuescite Musis,
Quamq; iubent, placidis pasibus ire uiam.
Ne tamen ambiguus errent uestigia plantis,
Et tardet dubios semita curua pedes:
Dux aderit, seruate ducem, componite gressus,
Directum facili tramite carpet iter.
Ducit Apollineas monstrator Homerus in arces,
Pieriasq; sacro lumine promit opes.
Aonias penetrat sedes, imosq; recessus
Musarum solida præditus arte subit.
Ingreditur notos per amena cacumina calles,
Et Parnassæa uictor in arce sedet.
Huic uos equato comites adiungite cursu
Scandite Parnassum, ductor Homerus erit.
Natus erat, natum celebres Heliconis in undas
Mergit, & hæc leta uoce Thalæia sonat:
Viue Puer, meus es, sacre primordia stirpis
Huc referas, supera nam genus arce trahis.
Certet Posteritas, tantos sibi uendicet ortus,
Nil aget, ut taceat nescia, noster eris.
Viue, cruentati referes certamina Martis,
Alta triumphatis gentibus arma canes.
Præcipientes tumidi dices Agamemnonis iras
Pelidesq; tuo carmine notus erit.
Quoq; ruent Graij fremitu, qua mole cohortes
Armabunt, per te quelibet ora sciet.
Præmia uirtuti statues, qui digna peregit,
Magnus erit, qui nil, laude carebit inops.
Tydides uiuet, uiuet Telamonius Ajax,
Et Teucro famam qui parat, arcus erit.

Oppressum referes nocturna cede Dolonem,
Stultus Achilles dum sibi spondet equos.
Pelide grauius bellator Opuntius armis
Dum tegitur, celeri uictus ab hoste cadet.
Hectoris exequias, & uota suprema parentis,
Auspicioq; canes pergamæ capta Deum.
Hinc Lærtiade reditum memorabis Vlyssi,
Magnanimi recitans tristia fata uiri
Is post Iliacos cineres, Troieq; ruinam
Ismarijs primum sinibus hospes erit.
Errabit uictus nymbis, pelagiq; remenso
Vasta Cytheræis aquora radet aquis.
Accedet post hæc terram, quæ proxima ponto
Lactenti dulcem cortice Loton alit.
Nec mora, syluestri seuos Cyclopes in antro
Conueniet, duri nil struet, antra petet.
Hic intentatos nisi luserit arte furores,
Carniuoro absorptus gutture fata feret.
Liber ab ingluuie, liber Cyclopes ab ira,
Intrabit sedes Aëole magnæ tuas.
Hinc Læstrigios auso succedere portus
Aufferet undenas hostica turba rates.
At transformatos Aëa uenefica uultus
Restitues, tanti uicta timore ducis.
Sulphureum post hæc phlegætona subibit Vlysses,
Et uisit Stygias tristia regna domos.
Syrenum sallet cantus, superabit in undis
Instabiles crebro flamine Cyaneas.
Quid memorem Scyllæq; canes, rabidamq; Charybdæm,
Quæ celeres subito uortice sorbet aquas?
Has etiam uincet, quid non superaret Vlysses?
Ecquid, prudentem quod remoretur, erit?
Ast ubi Trinacrias fuerit deuclusus in oras,
Phebas rapiet turba nefanda boues,
Nec mora, nymbo disiectas turbine naues
Hauriet insani uasta procella maris.
Naufragium releua, rebus succurre Calypso,
Naritio referes hospita tecta duci.
Quicquid ages, quæcunq; dabis, tamen ille uidetur,
Fumantes patriæ uelle uidere focos.
Ut septem maneat satis uoluentibus annos,
Ogygiæ tandem deseret ille domos.
Exiguam faciet parua compage carinam,
Latifonumq; petet naue uolante salum.
Hic quatiet se uum Neptunia dextra Tridentem
Stridentemq; fera nube mouebit aquas.
Disiliet puppis, præceps uoluetur Vlysses,
Lassabit tremulas per freta salsa manus,
Sed fremat, & tristes Deus exardescat in iras,
Mota procelloso seuiat unda sinu:
Pheacum cultas Ithacus, licet eger, in oras
Deueniet, uestes regia nata feret.
Hospitium rex ipse dabit, dabit ipse carinam
Ut tumidas fido remige sulcet aquas.

Et sic Dulichios post bina decennia fines,
Sic patrios poterit latus inire lares.
Nec tamen hic aberunt cure, seriesq; laborum
Cessabit, turpes cernet adesse procos.
Sed perimet, perimet, media prosternit in aula
Agmina deposito luxuriosa metu,
Vxor honoratum cognoscat amica maritum,
Ore maritalem testificata chorum.
Læertes reduci gratabitur omnia nato,
Palladis oblata quæ bene gessit ope.
Inde ferent dignos per mutua gaudia plausus.
Libabunt charis oscula blanda genis.
Hic finis rerum, patriasq; potitus Vlysses
Offeret æthereis mystica liba Deis.
Hæc tu chare puer, primoq; decentior æuo
Cantabis grandi, grandis & ipse, sono.
Quæq; nitent per se, quæ per se culta probantur.
Eloquio facies splendidiora tuo.
Res uincet lingua grauitas linguæq; potenti
Conueniet rerum tantus in orbe decor,
Nil poterit liuor, cedit damno simulat
Occumbet proprijs amula turba dolis.
Solutus eris, qui prima feras, Natura fouebit
Ingenuum, scriptis suggeret ipsa decus.
Viue puer, meus es, magnumq; ad sidera nomen
Effert, & etatis tempora uince tue.
Sic ait: & facili puerum complexa lacerto
Mollia Pegaïs tempora tingit aquis.
Spargit ad astantes fragrantia lilia cunæ,
Nectaræq; humiles complet odore casæ.
Quid tamen hæc opus est, luuenes, præconia dici?
Ipse suas possum monstrat Homerus opes.
Grandia quadrifidum uolitant monumenta per orbem,
Hæc uatem nequeunt dissimulare suum.
Hæc alio quondam cum mitteret orbe Lycurgus,
Accepit grata bellica Sparta manu.
Sed non digestas sinuosa uolumina chartas,
Distinctos nondum tunc habuere libros.
Quas poterant partes, & carmina sparsa legebant,
Sed sparsis etiam uisus inesse nitor.
Sepe quis historiam Paridis, raptumq; Lacæne
Legit, & historie quod decus, inquit habent?
Ast ubi Cecropiam rexipisistratus urbem,
Et tribus obinuit sceptræ petita fugis:
Ordine doctiloquum certo diuisit Homerum:
Inclusitq; suis singula facta libris.
Coniunxit Troium longos, Donauimq; labores,
Estq; triumphatis Iliad orta uiris.
Hinc ubi magnanimi reditum scereuit Vlysses,
Hæc Lærtiade pagina, dixit, erit.
Ergo age perpetuam capies Pisistratæ laudem,
Quam decuit curas hæc quoq; cura tuas?
Gens Cadmeæ tibi meritos decreuit honores
Athenæq; dedit signa locata foro.

Sed maior superest merces & gloria facti
Clarus eris, donec clarus Homerus erit.
Vos etiam, luuenes, pulchrum retinete laborem,
Quem sibi prudentes imposuere uiri.
Discite Mæonij numerosa Poëmata uatis,
Discite, perpetuæ præmia laudis habent.
Hic utinam uestro possem prodesse labori,
Quam non Læscheri languida Musa foret?

ΤΟΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΩΣ ΦΙΛΗΛΟΓΟΥΣ.

Δεῦτε, καὶ ἐργασθῆτε θυμῷ φιλοπευθεῖ μύθους
Λεύσας, ἀμωμήτωρ γυνώσις ἐν ἐσὶ λόγῳ.
Λεύσας τε θεασσέσθαι πάμπολλα μαθήματα ἄοιδ' ὅς
παντοδ' αὖτ' ἄρετων, ἰσορῶν τε γέμει
ἑυδοκίμῳ σωεχῶς πρὸς μένος, εὐθύσ' ὁμῶς
ἐκλάβετ', εὐεπὶν θάλατ' ἀπειρεσίῃ.
πρὸς τὸν ἀειμνήστου πολυχανδ' ἑα δ' ὡματ' ὀλύμπῳ
ἡδὲ θεῶν ὕμνῳ ὀλοδομαίνῳ.
ἔθ' ἄρετ' ἡ θαλασσ' ἄρετ' ἰφρονας ἀνδραγαθ' ἐπαινῶν.
ὅς τ' ἰδ' ἀνοῦσ' ἐφ' ἑγώ, ἀπὸ δ' ἰδ' ὡσι κλέος.
καὶ μετὰ ταῦτα εἰς δ' ὡρον γλυκὺν ὁμῶς ὁπάσων,
ἐξερῶ σοφίης ἐμπεδομύθοσ' ὅδ' ὁμ.
καὶ θεὸν εὐπρεπέος ποιῶν τεχνήμονα κόσμος,
χερσὶ γὰρ αὐτοφύρ' ἐπλετο πάντα θεῶ.
σώματα δ' οὐρανὸς περικαλλέα φέγγεται ἑδ' ἑα
καὶ πᾶσι παρ' ἑσέ' ἰσχυράσιν πᾶσι φάος.
ἡελί' ὅς τ' ἐδ' ὁμῶς καὶ νυκτὶ ποροῖο σελαῖης
φέγγεται ἀλλοτρίῃς σώματα λαμπρὰ βολαῖα
γαῖαν ἐρευνήσας μετ' ἐφ' ἡμῶν πρὸς τὰ γαίης
ἐκτοπίσας πολλοῖς σὺ μερὸς περὶ λέγῃ.
φοινίκῳ, κυπρῶν τε, καὶ αἰγυπτιῶν δ' ὀλοέντα,
ἀπὸ θ' ὅπῳ τε σάφ' ὡς γινώσκει ἐχάτην.
ὦ κεανὲς δ' ὅσ' ὁμῶς καὶ πᾶσι κέλευθα θαλάσσης,
καὶ μέγεθος πολλῆς εἰπερ ὁμῶς ἁλός.
πᾶσι μὲν ὡς καλῶς ἰδ' ἡς πρὸς πᾶσι, καὶ αὐτὸς
καλλίον εὐπορίῃ κοσμεῖ ἑκάστω λόγῳ.
παντοδ' ἀπ' ἡντε ῥυκφενίῃ ἐπὶ πόρῃσις ἐροτοῖσιν,
ἄσματα πολλὰ λιπῶν, ἄσματα θεῶν λιπῶν
τοῦτο ἐγὼ, πῶς ὡς φέλλοις, ὅς ἀμύμονι τεχνῇ
σπουδάζων, φράσας ῥήμασι ῥωμαῖκοῖς.
δ' εὐτ' ὅμ' ὡς νεοί, γινώσκετε θεῶν ὁμῶς.
ἀσέβας μισῶν, καὶ χαρίτων χάριτα.
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορας, φέγγος ἄοιδ' ἡς
ἔξοχον, εὐπλοκάμοις περὶ δ' ἐσσι φίλον.
ἀλλὰ φθόνος, καὶ βασκανίης θάψ' ὅς κέντρον ἀπέσσω
ταῖς δ' ἀδ' ὡς μὲν ὡς ὅς φθόνος, ἀλλὰ πόνορ.

